

Benvolgut Sr. Bisbe:

Amb tot l'afecte volem fer-li arribar la nostra opinió sobre la seva entrevista a TV3 efectuada per la Mònica Terribas. D'entrada reconèixer-li la seva valentia per defensar públicament les postures a què s'adhereix, però ens cal dir que no compartim la majoria d'elles, ni la manera com esquivava i tirava pilotes a fora, la qual cosa és molt desagradable tant per l'oient, com per l'entrevistador i pel mateix entrevistat. Tenim un trist exemple amb el tema COPE.

La nostra referència s'adreça al tema de la dona en l'Església, que ja de bon principi es va voler trivialitzar amb rialletes desafortunades que evoquen el diminutiu inferioritzador de donetes o el també sexista "cosa de dones". Actitud inversemblant i injustificable en ple segle XXI. Ja està ben fora de lloc a aquestes alçades apel·lar a la rebregada frase que les dones som majoria i que manem a casa, quan només cal veure fotos de reunions al Vaticà on no hi ha ni una dona, i això que som majoria! Aquest és l'escàndol. Tampoc val recorre a la tradició quan tothom sap que està afaïçonada a base de marginació femenina. I encara menys dir que esteu fent el que Jesucrist vol i que és Ell el qui ha estructurat l'Església. Perquè som cristianes ens hem d'indignar davant aquest ús de Crist per justificar la injustícia. Si no ho féssim trairíem la Bona Nova de la Salvació de Crist, el qual va venir a treure totes les cadenes i alienacions. En Jesucrist Déu es revela en una relació de no poder i de no dominació. No confondre termes: la submissió és imposada, la no dominació és escollida, és una actitud responsable. "Les nostres vides ningú no ens les pren, som nosaltres, en tot cas, qui les donem".

Amb tot el respecte li suggerim que quan li abordin el tema, si es troba massa condicionat per determinades consideracions, digui almenys que es tracta d'un assumpte molt delicat donada l'estructura jeràrquica de l'Església, que hi ha actituds molt encallades que cal treballar, que espera que amb el temps s'anirà resolent (tot i que a la Societat Civil ja està resolt fa temps. Jesucrist s'avança als seus temps, la societat deixa l'Església enrera per retrògrada). Confessar, almenys, que estem en aquesta línia de voler ser justos com Jesucrist ens ensenya. Per Ell va quedar ben clar que no hi ha home ni dona en tots els sentits, cap discriminació, doncs. Quedaria molt digne i no faria el ridícul ni el seu càrrec seria motiu de desprestigi davant els fidels i la societat. Tampoc, des de Roma, li picarien les crestes, tal com ens tenen acostumats.

La desigualtat de la dona en l'Església ja no s'aguanta per enlloc. No es pot justificar teològicament, ni per la tradició, ni pel sentir unànim del poble cristià, ni per la incapacitat, ni molt menys pel voler de Crist.

No fer-hi broma amb allò que és molt seriós i vergonyós que continuï existint, el que pertoca és més aviat confessar humilment que no en sabem prou de fer avançar i que hi treballarem.

Per cert, si arriba a Cardenal, confiem amb vostè, tot i que no creiem, en absolut, en la necessitat de cap Col·legi Cardenalici.

Repetim la cordialitat i l'esperança que faci cas d'aquestes objeccions sorgides del cor i amb el pensament posat en la Bona Nova de Salvació.

Col·lectiu de Dones en l'Església de Sabadell
16 de març de 2007